

Kalanjiyam International Journal of Tamil Studies

கலஞ்சியம் - சர்வதேசத் தமிழ் ஆய்விதழ்

Peer-Reviewed | Open Access | Crossref DOI & Global

Indexing | Google Scholar Impact Factor

Issue DOI: <https://doi.org/10.63300/kijts06022026>

<https://ngmtamil.in>

Lifestyle elements of Tamils in Ettuthokai

Dr. G. SASIKALA^{ID*},

Assistant Professor,

Noorul Islam Arts and Science College, Kumaracoil.

ORCID: <https://orcid.org/0009-0002-2598-3675>

*Corresponding Author Email: dr.gsasikala@gmail.com, Tel: 7598387142.

DOI: <https://doi.org/10.63300/kijts06022026.08>

Article Info

Received on 12-July-2026, Revised on 21-July-2026, Accepted on 25-July-2026, Published on 01-Aug-2026

ABSTRACT

Furthermore, these texts serve as a crucial socio-historical repository, shedding light on the transition of ancient Tamil society from early tribal organization to structured agrarian and urban states. By applying a cultural anthropological framework to Ettuthogai, this study systematically analyzes how these literary representations reflect everyday practices, moral values, and governance systems. Ultimately, this research offers a comprehensive understanding of the foundational roots of Tamil cultural identity, providing invaluable insights into early South Asian civilization and its enduring heritage.

KEYWORDS: Emblem, Paliyars, Craftsmanship Details, Epithet, 'Anjirai Thumbi' (Beautiful-winged Dragonfly).

Copyright © 2024 by the author(s). Published by Department of Library, Nallamuthu Gounder Mahalingam College, Pollachi. This is an open access article under the Creative Commons Attribution (CC BY) license (<https://creativecommons.org/licenses/by/4.0/>).

எட்டுத்தொகையில் தமிழர்களின் வாழ்வியல் கூறுகள்

*முனைவர் கோ. சசிகலா, உதவிப் பேராசிரியர்,

நூருல் இஸ்லாம் கலை மற்றும் அறிவியல் கல்லூரி, குமாரகோவில்.

ஆய்வுச் சுருக்கம்

எட்டுத்தொகை நூல்களில் பண்பாடு, நாகரிகம், அரசியல், பொருளாதாரம், நீதிமுறை வழக்குகள், குலங்கள், சாதிகள், இனக்குழு சமயம், குடும்பம், உறவுகள், திருமண முறைகள், பொருள் ஈட்டுதல், சொத்துரிமை, சடங்குகள், சமய நம்பிக்கைகள், அரசியல் முறைகள், முதலான பண்பாட்டு மானிடவியல் கூறுகள் எட்டுத்தொகை நூல்களில் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. சங்க இலக்கியங்களின் நோக்கம் பண்டைத் தமிழர்களின் வாழ்வியல் கூறுகளை இலக்கியங்களில் வெளிப்படுத்திக் காட்டுவதே ஆகும்.

திறவுச் சொற்கள்: இலச்சினை, பளியர்கள், வேலைப்பாடு நிமித்தங்கள், அடைமொழி, அஞ்சிறைத்தும்பி.

முன்னுரை

எட்டுத்தொகை நூல்களில் தமிழரின் வாழ்வியல் கூறுகள் பல காணப்படுகின்றன. அவற்றை இக்கட்டுரையில் காணலாம்.

அகநானூறு

அகநானூற்றுச் செய்யுட்கள் எல்லாவற்றிலும் அகப்பொருளின் உயிர்ப் பொருளாகிய உரிப்பொருளுடன் முதற்பொருள், கருப்பொருள்களைப் பற்றிய செய்திகளும் அழகாகக் கூறப் பெற்றிருந்தலாலும், அடி எண் அளவினால் மிகுந்தனவாக இருத்தலாலும் இந்நூலிற்கு அகநானூறு என்று பெயர் பெற்றது. பண்டைக் காலத்தில் ஆட்சி மன்றங்களுக்கு உறுப்பினரைத் தேர்ந்தெடுத்தற் பொருட்டுத் தகுதியுடையோர் பெயரை, மக்கள் ஓலையில் எழுதிக் குடத்தில் இடுவர். ஆவண மாக்கள் அக்குடத்தின் இலச்சினையை நீக்கி, ஓலைகள் எடுத்துப் பார்த்து வெற்றி பெற்றோர் இவர் என அறிவிப்பர். இம்முறை குடவோலை முறை எனப்படும்.

அகநானூற்றில் பளியர்கள் என்னும் பழங்குடியினரைப் பற்றிய குறிப்புகள் காணப்படுகின்றன. பளியர்கள் இன்று மதுரை மாவட்டத்தில் கீழ்ப் பழனிமலை, மேல் பழனிமலை, ஏலக்காய் மலை, சிறு மலை, கோடை மலை, வருசநாட்டு மலை, பெரியாறு மலை, கேரளாவில் இடுக்கிமாவட்டம் ஆகிய இடங்களில் வாழ்ந்து வருகின்றனர். இவர்களின் எண்ணிக்கை 3052 ஆகும். அகநானூறு பளியர்களை பழையோர் என்று கூறுகின்றது. பழையோர் என்பதே பின்னர் பளியர் என்று ஆகியிருக்க வேண்டும்.

“அவிர்கதிர் முத்தமொடு வலம்புரி சொரிந்து

தழை அணிப் பொலிந்த கோடு ஏந்து அல்குல்

பழையர் மகளிர் பனித் துறைப் பரவ

பகலோன் மறைந்த அந்தி ஆர் இடை

உரு கெழு பெருங் கடல் உவவுக் கிளர்ந்தாங்கு” (அகம்.201)

என்ற அகநானூற்றுப் பாடலால் அறியலாம்.

அகப்பொருள் பற்றிய பிற தொகை நூல்களைக் காட்டிலும் இந்நூலில் வரலாற்றுக் குறிப்புகளும் மிகுதியாக உள்ளன. எடுத்துக்காட்டாகத் தொண்டி, தனுஷ்கோடி, கொற்கை,

செல்லூர், ஊனூர், கழுமலம், புறத்தை, குடந்தை முதலிய ஊர்களைப் பற்றிய குறிப்புகள் இந்நூலில் காணப்படுகின்றன.

அன்றியும் பாடலிபுத்திரத்தினைத் தலைவராகக் கொண்டு, மகத நாட்டினை ஆண்ட நந்தர் என்பவர், தம்மிடம் இருந்த பொன்னையும் மணிகளையும் கங்கையாற்றின் கீழ்ப் புதைத்து வைத்த அரிய வரலாற்றுச் செய்தி இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ளது என்பதை,

“புகையிற் பொங்கி வியல்விசம்பு உகந்து

பனியூர் அழற்கொடி கடுப்பத் தோன்றும்

.....

வெம்முனை அருஞ்சுரம் இறந்தோர்

நம்மினும் வலிதாத் தூக்கிய பொருளே.” (அகம்.265)

என்ற பாடல் மூலம் அறியலாம்.

புறநானூறு

ஒரு நாட்டின் மீது படையெடுக்க விரும்பும் அரசர், காக்கப் பெற வேண்டிய ஆனிரைகளையும், அந்தணரையும், பெண்டிரையும், பிணியாளரையும், பிள்ளைகளைப் பெறாதவரையும் அப்புறப்படுத்தக் கருதி பறை அறிவிப்பார் பின்பே போர் தொடங்கப் பெறும். அரசர் இல்லாத நாட்டினை உயிர் இல்லாத உடல் எனக் கருதினார்கள். மன்னர்களும் இதை உணர்ந்திருந்தனர். இதனை,

“நெல்லும் உயிர் அன்றே, நீரும் உயிர் அன்றே,

மன்னன் உயிர்த்தே மலர்தலை உலகம்,

அதனால், யான் உயிர் என்பது அறிகை,

வேல் மிகு தானை வேந்தற்குக் கடனே.” (புறம்.186)

என்றும் புறநானூற்றுச் செய்யுள் விளக்கும்.

அக்காலத் தமிழ் மக்கள், பொன், மணி, முத்து, பவளம் முதலிய பொருள்களைக் கொண்டு செய்யப் பெற்ற விலை உயர்ந்த அணிவகைகளை அணிந்தனர். பருத்தி நூலால் இயன்ற நல்ல ஆடைகளை உடுத்தினர். மென்மையும், செறிவும் பூ வேலைப்பாடும் மிக்க ஆடைகள் அக்காலத்தில் இருந்தன.

அரசர்களின் அரண்மனைகள், நெடுமாடமும், பல கட்டுக்களும், நிலா முற்றமும், வலிய அரணும் பெற்று விளங்கின. நுண்கலைகள் அக்கால மக்களால் பெரிதும் விரும்பப் பெற்றன. அரசர்கள், அவற்றிற்கு ஆக்கம் அளித்தனர். இசை வல்ல பாணர்களுக்கும் பாடினியருக்கம் அரசர்கள், பரிசில்கள் வழங்கினர். நாள் பார்த்தல், புள் நிமித்தம் காணுதல், தீய நிமித்தங்கள் முதலிய பழக்கவழக்கங்கள் அக்கால மக்களிடம் இருந்தன கடல் கடந்து வெளிநாடுகளுக்கும் சென்று வாணிபம் செய்தனர். உழவுத்தொழில் உயர்ந்த தொழிலாகக் கருதப்பட்டது.

பண்டைக் காலத்தில், ஏறுதழுவி அவ்ஏற்றினை அடக்குகின்ற ஆண்மகளை ஆயர்குல மகள், மணம் செய்து கொள்வாள். ஏற்றினுக்கு அஞ்சி நடுங்கும் ஆண்மகளை அம்மகள், இம்மையில் மட்டுமின்றி மறுமையிலும் மணம் செய்து கொள்ள உடன்படமாட்டாள் என்னும் செய்தி முல்லைக்கலியில் கூறப்பட்டுள்ளது. மேலும், தமிழ் மக்களின் மணமுறை இன்ப நுகர்ச்சி ஆகியவற்றையும் பாலைக்கடைந்து நெய்யைப் பிரித்து எடுக்கும் வழக்கம். இந்நூலில் கூறப்பட்டுள்ளது.

பண்டைத் தமிழர் கல்வியின் சிறப்பை நன்கு உணர்ந்திருந்தனர். ஆரியப்படை கடந்த நெடுஞ்செழியன் பாடிய பொதுவியல் திணையில் அமைந்த பொருள் மொழிக்காஞ்சித்துறைப் பாடல்

இதனை விளக்குகிறது. ஒரு குடியில் பிறந்த பலரினும் கல்வியறிவற்ற மூத்தோனைப் போற்றாமல், கல்வியறிவுடையோன் இளையோன் ஆயினும் அவனை மதிப்பர் கல்வியின் இச்சிறப்பை,

“பிறப்போ ரன்ன வுடன்வயிற் றுள்ளும்

சிறப்பின் பாலாற் றாயும்மனம் திரியும்;

ஒருகுடிப் பிறந்த பல்லோ ருள்ளும்

மூத்தோன் வருக வென்னா தவருள்

அறிவுடை யோனா றரசுஞ் செல்லும்;

வேற்றுமை தெரிந்த நாற்பா லுள்ளும்

கீழ்ப்பால் ஒருவன் கற்பின்

மேற்பால் ஒருவனும் அவன்கட் படுமே” (புறம்.183)

என்பதால் அறியலாம்.

நற்றிணை

இந்நூலின் பெயரில் ‘நல்’ என்ற அடைமொழி சேர்ந்திருப்பது, இதன் சிறப்பாகும். தொகை நூல்களுள் இந்நூல் ஒன்றிற்கே இவ் அடைமொழியும், திணை என்பதும் சேர்ந்து, பெயராக அமைந்திருத்தல் குறிப்பிடத்தக்கது.

தலைவனது தேரில் குதிரை பூட்டப்படுதலே அன்றிச் சிறுபான்மை கோவேறு கழுதை பூட்டப்படுதல், தன்னை பிரிந்து சென்ற காதலன் வருகையைப் பல்லி கூறுவதாகத் தலைவி நம்புதல், மகளிர் கால்பந்து விளையாடுதல், உழவர் மகளிர் கடகப் பெட்டியில் மலர்களை வைத்துக் கொண்டு, விற்றுத் திரிதல், கழைக் கூத்து ஆடும் பெண்கள் கயிற்றில் நடத்தல், சிறுவர் தோளில் மாட்டிய சிறுபறையை அடித்தல், மூங்கில் குழாயில் கள்ளினை நிரப்பி முதிர் வைத்து உண்ணுதல், திருவிழா நடக்கும் செய்தியைத் தெருக்கள் தோறும் சென்று ஊர் மக்களுக்குக் குயவர் அறிவித்தல் முதலிய பழக்க வழக்கங்கள் இந்நூலால் அறியப்படுகின்றன.

குறுந்தொகை

இந்நூற் செய்யுட்கள் நான்கு அடிச் சிற்றெல்லையும், எட்டு அடிப்போரெல்லையும் கொண்டவை. இதில் பிறை தொழுதல், முதியோர் சென்று மணம் பேசுதல், முரசு முழங்கவும், சங்கு ஒலிக்கவும் மணம் புரிதல் சிறுவர் கழுத்தில் புலிப்பல் கோத்த தாலி அணிதல், முதலிய பழக்கவழக்கங்கள் அறியப்படுகின்றன. மகளிர், உரலில், நெல் முதலியவற்றை உலக்கையால் குற்றும் போது அதனால் ஏற்படும் சோர்வு தோன்றாமல் இருப்பதற்கு ஒருவகை இசைப்பாட்டினைப் பாடும் வழக்கம் உண்டு.

“யாயும் ஞாயும் யாராகியரோ

எந்தையும் நுந்தையும் எம்முறை கேளிர்

யானும் நீயும் எவ்வழி அறிதும்

செம்புலப் பெயல்நீர் போல

அன்புடை நெஞ்சம் தாம்கலந் தனவே!” (குறுந்.40)

என்னும் குறுந்தொகைப் பாடல் அன்பினால் மலர்ந்த காதல் வாழ்வை தாயும், தந்தையும் காதலுக்குக் குறுக்கே நிற்க முடியாது என்னும் வாழ்வில் படிப்பினை விளக்குவதைக் காணலாம்.

எவ்வி, அகுதை, அதிகன், கட்டி, வடுகர், கோசர், தொண்டையர், கொங்கர் முதலியவர்களைப் பற்றிய வரலாற்றுக் குறிப்புகள் உள்ளன என்பதை பின்வரும் பாடல்கள் தெளிவுப்படுத்துகின்றன.

“மயங்குமலர்க் கோதை குழைய மகிழ்நன்
முயங்கிய நாடவச் சிலவே யலரே
கூகைக் கோழி வாகைப் பறந்தலைப்
பசும்பூட் பாண்டியன் வினைவ லதிகள்
களிற்றொடு பட்ட ஞான்றை
ஒளிறுவாட் கொங்க ரார்ப்பினும் பெரிதே.” (குறுந். 393)

பொன் வளம் நிறைந்தும், சோணை ஆற்றின் கரையில் இருந்ததும், பேரரசர்களது தலைநகரமாக விளங்கியதும் ஆகிய பாடலிபுத்திர நகரைப் பற்றியும் இந்நூலில் காணப்படுவது இன்புறத்தக்கது. அக்காலத்து ஊர் மன்றம், ஆபரணங்கள், இசைக்கருவிகள், மக்களின் நம்பிக்கைகள், நீதி நெறிகள் முதலிய உண்மைகளையும் விளக்குகின்றது. கணந்துள், மகன்றில் ஆகிய பறவைகளைப் பற்றிய குறிப்புகள் மகளிர் கூந்தலுக்கு இயற்கை மணம் உண்டு என்னும் செய்தியினை எடுத்துக் கூறும் ‘கொங்கு தேர் வாழ்க்கை அஞ்சிறைத் தும்பி’ என்று தொடங்கும் இரையனார் செய்யுள் இந்நூலில் உள்ளது.

ஐங்குறுநாறு

ஆதன், அவினி, கடுமான், கிள்ளி முதலிய மன்னர்களைப் பற்றியும், வள்ளல்களைப் பற்றியும் இந்நூலில் குறிப்புகள் உள்ளன. தொண்டி, கொற்கை, தோனூர், ஆமூர், இருப்பை கழாஅர் ஆகிய ஊர்களைப் பற்றிய குறிப்புகளும்,

“காண்மதி பாணநீ யுரைத்தற்குரியை
துறைகெழுகொண்கன்பிரிந்தென
விறைகேழெல்வளை நீங்கிய நிலையே” (ஐங்.61)
“நின் ஒன்று வினவுவல், பாண! நும் ஊர்த்
திண் தேர்க் கொண்கனை நயந்தோர்
பண்டைத் தம் நலம் பெறுபவோ மற்றே?” (ஐங்.58)

இந்நூலில் காணப்படுகின்றன.

இந்நூல் கடவுள் வாழ்த்துச் செய்யுள் உட்பட ஐந்நூற்றொரு ஆசிரியப் பாக்களை உடையது. எட்டுத்தொகை நூல்களுள் மிகுதியானவை செய்யுட்களைக் கொண்ட நூல் இதுவாகும். மலைவாணன் மகள் ஒருத்தி தான் விரும்பிய தலைவனுக்கும் தனக்கும் விரைவில் மணம் நிகழ்தல், வேண்டும் என்று வேண்டித் தன் குலமுதல் கடவுளின் பெயரைத் தன் மகனுக்கு இடும் வழக்கம் உண்டு என்பதும் சிறுமியருடைய அறியாமையைப் புலப்படுத்தும் விளையாட்டு நிகழ்ச்சிகள் பல இந்நூலில், கிழவற்கு உரைத்த பத்தில் கூறப்பெற்றுள்ளன.

கலித்தொகை

இராவணன், கைலை மலையைப் பெயர்த்து எடுத்த செய்தி இந்நூலில் உள்ளது. வடநாட்டில் உள்ள வாரணவாசி எனப்படும் காசி நகரத்தினைப் பற்றிய குறிப்பும், மதுரையில் தமிழ் ஆராய்ந்து, செய்தியும் இடம்பெற்றுள்ளன என்பதை,

“மடியிலான் செல்வம் போல் மரன் நந்த, அச் செல்வம்
.....
வாய்மை அன்ன வைகலொடு புணர்ந்தே” (கலித். 35)

என்ற பாடலால் அறியலாம்.

பண்டைக் காலத்தில் ஏறுதழுவி அவ் ஏற்றினை அடக்குகின்ற ஆண்மகனை ஆயர்குல மகள், மணம் செய்து கொள்வாள். ஏற்றினுக்கு அஞ்சி நடுங்கும் ஆண்மகனை அம்மகள், இம்மையில் மட்டுமன்றி மறுமையிலும் மணம் செய்து கொள்ள உடன்படமாட்டாள் என்னும் செய்தி முல்லைக்கலியில் கூறப்பட்டுள்ளது. இதனால் ஆயர்குல மகளிரின் சிறந்த வீர உணர்வு விளங்கும்.

இந்நூலினைக் 'கற்றறிந்தோர் ஏத்தும், கலி' எனவும், 'கல்வி வலார் கண்ட கலி' எனவும் அறிஞர்கள் பாராட்டிக் கூறியுள்ளனர். இராமாயணம், பாரதம் ஆகிய நூல்களில் உள்ள செய்திகளும், புராணச் செய்திகளும், பிறதொகை நூல்களில் இல்லாத காமன் வழிபாட்டுச் செய்தியும் இந்நூலில் உள்ளன.

காடு ஒன்று தீப்பற்றி எரிந்து கொண்டிருந்தது. அக்காட்டினுள், யானைகள் இருந்தன. யானைகளைச் சுற்றி தீ எரிவதைக் கண்ட தலைமை பெற்ற ஆண் யானை ஒன்று அவ்யானைகளைக் காக்க அம்மானிகையினின்றும் அவர்களை வெளியில் கொண்டு வந்த செயல், உவமையாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. சிவபெருமான், முருகன், திருமால், பலராமன், கண்ணன் முதலிய கடவுளரைப் பற்றிய செய்திகளும் பிறதொகை நூல்களில் இல்லாத காமன் வழிபாட்டுச் செய்தியும் இந்நூலில் உள்ளன.

கலித்தொகையில் திருமாலின் விபவ நிலையாகிய இராமன், கிருஷ்ண பலராமன் போன்ற அவதாரங்கள் பேசப்படுகின்றன. அவதாரங்களில் பலராமன் வெள்ளை நிறத்தை உடையவன் என்பதனை,

“வான் உற ஓங்கிய வயங்கு ஒளிர் பனைக்கொடிப்

பால் நிற வண்ணன் போல் பழி தீர்ந்த வெள்ளையும்” (கலி.7-8)

என்று முல்லைக்கலியில் வானத்தைப் பொருந்தும்படி ஓங்கிய ஒளி வீசும் பனைக் கொடியினை உடைய குற்றம் நீங்கிய வெள்ளை எருது என்று சோழன் நல்லுருத்திரனார் குறிப்பிடுகிறார்.

திருமால் கையில் சக்கரப்படை கொண்டவர் என்றும் அந்தச் சக்கரத்தைக் கொண்டு மகாபாரத யுத்தத்தில் சூரியனை மறையச் செய்தான் என்னும் புராண வரலாற்றை,

“வல்வரு நேமியான் என்றும்

இகழ்மிகு நேமியான் நிறம்போல் இருள் வரை”

என்றும் நெய்தற்கலியில் நல்லந்துவனார் குறிப்பிடுகிறார்.

பதிற்றுப்பத்து

சேர வேந்தர் ஒவ்வொருவரைப் பற்றிப் பத்துச் செய்யுட்கள் கொண்ட பகுதிகள் பத்தினால் தொகுக்கப் பெற்றமையால் இந்நூல் பதிற்றுப் பத்து எனப் பெயர் பெற்றது. மக்களுள் சிலர், தம் உயிரை வழங்கியும் பிறரைக் காத்தலைக் காண்கிறோம். இத்தகைய பெரும் பண்பினைப் புலவர் ஒருவர் ஓரறிவு உயிர்ப்பொருளிடத்தும் கண்டு போற்றி மகிழ்கின்றனர்.

கரும்புத் தோட்டம் ஒன்று உள்ளது. அதனைச் சுற்றி, நெய்தல்கள், தழைத்துப் பூத்துப் பொலிவோடு விளங்குகின்றன. எருமைகள் சில அக்கரும்பைத் தின்ன வருகின்றன. நெய்தல்கள், அவ்எருமைகளின் முன் தம் உயிரையும், பொருட்படுத்தாமல் நிற்கின்றன. மேலும், கரும்பினைத் தின்னாமல் தம்மை உணவாகக் கொள்ளுமாறு அவ்எருமைகளைத் தடுக்கின்றன.

“கரும்பின் பாத்திப் பூத்த நெய்தல்

இருங் கண் எருமை நிரை தடுக்குநவும்” (பதிற்.13)

என்ற பாடல் வரிகளின் மூலம் உணரலாம்.

ஆடுகோட்பாட்டுச் சேரலாதன் என்பவன் தம் காதலியின் ஊடல் காரணமாகச் சீறி நோக்கும் பார்வைக்கு அஞ்சதலைக் காட்டிலும் இரவலரின் வறுமைத் துன்பப்பார் வைக்கு மிக அஞ்சினர்.

வாகை மலரை வெற்றிக்கு அறிகுறியாகச் சூடுதலுக்கு விளக்கமாக வாகை மரத்தின் அடியில், வெற்றித் தெய்வம் இருக்கும் செய்தி உள்ளது. நெடுவழியில் இரு புறத்தும் பழமரங்கள் இருந்தன. வழிச் செல்வோர் அப்படிங்களை உண்டு களைப்புத் தீர்ந்தனர் என பன போன்ற செய்திகளும் உள்ளன.

சங்க காலத்தில் சேர வேந்தார்கள், உதியன் வழியினர், இரும்பொறை வழியினர் என இருமரபினராக வாழ்ந்தனர் என்பது தெரிகின்றது. சேரநாடு, இப்போது கேரள நாடாக உள்ளது. இந்நாட்டின் வளமும், அரசர் மக்களின் வாழ்க்கை முறையும், பற்றிய செய்திகள் உள்ளன.

நெடுவழிகளில் இருபுறத்தும் பழ மரங்கள் இருந்தன. வழிச் சொல்வோர் அப்பழங்களை உண்டு களைப்புத் தீர்ந்தனர் என்ற செய்திகளும் இடம்பெற்றுள்ளன.

சேரர் படையெடுப்பின் போது கூளியர் என்ற படைப்பிரிவினர் கற்கள் நிரம்பிய மலைப்பாதைகளைச் சமன் செய்து பின்வரும் பெரும்படைக்குப் பாதை அமைப்பர். முன் வைத்த காலைப்பின் வைத்து அறியாத வீரர்கள் புலித்தோலால் செய்யப்பட்ட உறைகளிலிருந்து வாளை எடுத்துச் செம்பைச் செய்தனர் என்பன போன்ற வரலாற்றுக் குறிப்புகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

பரிபாடல்

பரிபாடல் என்னும் செய்யுளால் தொகுக்கப் பெற்றமையினால் பரிபாடல் எனப் பெயர் பெற்றது. மார்கழி மாதத்தில் நிறைமதியும் திருவாதிரையும் கூடிய நன்னாளில் திருவாதிரையும் தெய்வம் ஆகிய சிவபெருமானுக்கு விழா தொடங்கப் பெறும், அந்த தொடக்க நாள் முதல், அவ்விழா முற்றுப்பெறும் வரையும், இளங்கன்னியர்கள் தத்தம் தாய்மாருடன், விடியற்காலையில் வையையில் நீராடுவர்.

சூள் உரைக்கும் பழக்கம் தமிழ் மக்களிடத்தில் இருந்து தெய்வத்தின் மேல் ஆணையாகவேனும், சிறந்தோர் மேல் ஆணையாகவேனும், உரைத்தாலும் முன் நின்றனர் தலையைத் தொட்டு சூள் உரைத்தலும் உண்டு. நுகரப்படும் பொருள்களையும், அவற்றை உணவாக்கும் பொருளினையும், இவ் இரண்டாலும் நுகரும் நுகர்ச்சியையும் மக்கள் முருகப்பெருமானிடம் வேண்டினர் அல்லர். வீடு பேற்று இன்பம் பயக்கும் அருளினையும், அன்பினையும் இவ்விரண்டினாலும் வரும் அறத்தினையும் இறைவனிடம் வேண்டினர்.

மலை, ஆறு, ஊர் இவைகளின் வருணனையாகப் பரிபாடல்கள் அமையும் என்பார். இளம்பூரணர் இன்பத்தைப் பொருளாகக் கொண்டு மலை விளையாட்டு புனல் விளையாட்டு பற்றி வரும் என்பார் பேராசிரியர். தெய்வ வாழ்த்து உட்படக்காமப் பொருள் குறித்து உலகியலைப் பற்றி வரும் என்பார் நச்சினார்க்கினியர் பரிபாடலை முதன்முதல் பதிப்பித்தவர் 1918ல் டாக்டர் உ.வே. சாமிநாத ஐயர் அவர்கள் பின்பு பெருமழைப்புவர், பொ.வே. சோமசுந்தரனார் உரை எழுதி வெளியிட்டுள்ளார்.

திருப்பரங்குன்றத்தில் உள்ள நீண்ட வெள்ளிய அருவியில் நீர் குறையாமல் பரந்து சென்று, குன்றின் கீழுள்ள மக்கள் பயிர் செய்யும் வயல்களில் பாய்ந்தது.

அப்பரங்குன்றின் மேல் உள்ள சோலைகளில் மகளிர் ஓடியும், ஆடியும் ஒளிந்தும், மறைந்தும் விளையாடினர். அச்சோலைகளை அடுத்து பாய்ந்து சென்ற வெள்ளிய அருவியின் அருகில் ஓடி ஆடி

வினையாடிய மகளிரின் அணிகலன்களின்று நீல மணிகள் சிதறி அருவியில் வீழ்ந்தன. அந்நீலமணிகளை அருவி அடித்துச் சென்று கீழுள்ள வயல்களை அடைந்து அவற்றின் பயிர்களைக் கொடுத்தது என்பதைப் பரிபாடல்,

“வளை முன் கை வணங்கு இறையார்
அணை மென் தோள் அசைபு ஒத்தார்
தார் மார்பின் தகை இயலார்
ஈர மாலை இயல் அணியார்
மனம் மகிழ் தூங்குநர் பாய்பு உடன் ஆட
சுனை மலர்த் தாது ஊதும் வண்டு ஊதல் எய்தா
அனைய பரங்குன்றின் அணி
கீழோர் வயல் பரக்கும் வார் வெள் அருவி பரந்து ஆனாது
அரோ; மேலோர் இயங்குதலால், வீழ் மணி நீலம் செறு
உழக்கும் அரோ” (பரி.பா.17)

என்ற பாடலால் உணரலாம்.

நிறைவுரை

எட்டுத்தொகை நூல்கள் சங்க காலத்தின் இலக்கியச் சிகரங்கள் ஆகும். இந்த இலக்கியங்கள் நாட்டுப்புற பாடல்கள் பற்றிய செய்திகளையும், அதன் சிறப்புகளையும் நமக்குத் தெரிவிக்கின்றன. பெரும்பாலும் சங்க கால இலக்கியங்களில் நாட்டுப்புற பாடல்கள் தான் அதிகமாக இருந்தன. ‘வாய் மொழிப்புலவ’ என பரிபாடலில் வாய்மொழிப் பாடல்கள் அதிக அளவு இருந்தன என்பதற்கு சான்று பகர்கின்றன.

எட்டுத்தொகை நூல்களில் பெண்களின் பங்களிப்பும் காணப்படுகிறது. தமிழ்மொழியில் இப்போது கிடைத்திருக்கும் நூல்களில் மிகப் பழமையானவை தொல்காப்பியம் என்னும் இலக்கண நூலும் தொகை நூல்கள் என்று கூறப்படும் எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு என இருவகைப்படும். பழங்காலத் தமிழ் மக்களின் வாழ்வியலையும் உயர்ந்த பண்பாடுகளையும் அறிவதற்கு இவை உதவுகின்றன.

துணைநூற்பட்டியல்

- [1]. கலித்தொகைச் சொற்பொழிவுகள், திருநெல்வேலி சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை, 1940.
- [2]. செம்மொழி இலக்கியம் பரிபாடல், ஆய்வுக் கட்டுரைகள், குறிஞ்சிப்பதிப்பகம்.
- [3]. செம்மொழி நோக்கில் எட்டுத்தொகைச் சிந்தனைகள், தொல் இளமுருகு பதிப்பகம்.
- [4]. நற்றிணைச் சொற்பொழிவுகள், திருநெல்வேலி சைவ சித்தாந்த நூற்பதிப்புக் கழகம், சென்னை, 1947.
- [5]. வரதராசன், மு., நற்றிணை விருந்து, பாரி நிலையம், சென்னை, 1956.
- [6]. வையாபுரிப்பிள்ளை, எஸ்., சங்க இலக்கியம் (பாட்டும் தொகையும்), பாரி நிலையம், சென்னை, 1940.

Bibliography

- [1]. "Kalithogai Lectures", Tirunelveli Saiva Siddhanta Works Publishing Society, Chennai, 1940.
- [2]. "Classical Literature: Paripadal – Research Articles", Kurinji Pathippagam.
- [3]. "Thoughts on Ettuthogai from a Classical Language Perspective", Thol Ilamurugu Pathippagam.
- [4]. "Natrinal Lectures", Tirunelveli Saiva Siddhanta Works Publishing Society, Chennai, 1947.
- [5]. Varadarajan, Mu., "Natrinal Virundhu", Pari Nilayam, Chennai, 1956.
- [6]. Vaiyapuri Pillai, S., "Sangam Literature (Pattum and Thogaiyum)", Pari Nilayam, Chennai, 1940.